

Man skal indskrænke sig til det Tilfælde, som ikke vil være saa usandsynligt, at vor Modstander i og for sig vel er os fuldstændig overlegen baade tillands og tilføs, men at vi ere allierede med en Magt, der i Tide har kunnet sende en saa stor Søstyrke til vore Farvande, at vi i Forbindelse med vor Allierede enter fuldstændig eller i al Fald i alt Væsentligt ere Herrer i dem.

Ogsaa under denne Forudsætning maa saa godt som hele Operationshæren koncentreres paa eet Sted; men Valget af dette Sted maa være afhængigt af, hvem der er vor Fjende. Ere vi allierede med vor sydlige Nabo, ville vi maasse ogsaa i dette Tilfælde koncentrere Hæren paa Sjælland; er den nævnte Magt derimod vor Fjende, bliver det sydlige Jylland Stedet, hvor man ved med Hovedstyrken at indtage en ved feltfortifikatoriske Anlæg styrket Flankestilling bag Elbodalen med Retraitelinie over Fyn vil søge at vansfeliggjøre Fjendens Fremrykning i Jylland og tvinge ham til at udvikle betydelige Kræfter. Rastes vor Hær over paa Fyn, og følger Fjenden efter, bør Halvoen Hindsholmen itide ved Feltbefæstninger være forberedt som Replipunkt. Iøvrigt vil man heller ikke under saadanne Omstændigheder undlade at forberede et Forsvar af Hovedstaden, for at kunne dække denne By ved Hjælp af Bævnings- og Forstærkningstrupper. Thi dels kan man ikke være sikker paa at kunne vedblive at være Herre tilføs; en Forandring i Allianceforholdene vil kunne tilføs vor Modstander nye maritime Kræfter, og vor Allierede vil paa Grund af Forholdene andtsteds kunne blive nødt til at trække sin Sømagt bort fra vore Farvande, og Hæren maa da selvfølgelig strax forinden føres over til Sjælland, hvis den ikke allerede er der; og dels bør man, da man ikke altid kan dække Alt, medmindre man skulde være meget overlegen tilføs, tænke sig Muligheden af, at der af vor Modstander kan blive gjort et dristigt Forsøg paa at sætte en mindre Styrke over til Sjælland for ved et coup de main mod Hovedstaden at tvinge os til Fred. Under saadanne Forhold vilde man hensigtsmæssigt kunne benytte Afdelinger, der vare organiserede af det vaabendyggtige Mandskab, som ikke længere staar i Mullerne, Landstormen, til Rystbevogtning og for den yngre Del af dette Mandskabs Vedkommende tillige til Forsvar af Hovedstaden.

Efter saaledes i Hovedtrækkene at have antydet, hvorledes Forsvarsplanen for Landet maa være, naar Angrebet kommer fra en i enhver Henseende overlegen Magt, skal man gaa over til nærmere at undersøge, om Hæren, saaledes som den har udviklet sig efter Ordningen af 1867, er af en saadan Veffaffenhed, at den i en eller anden Periode af Forsvaret kan yde en saadan Modstand, at man kan haabe, at dette vil blive trukket saa meget ud, at vor Allierede kan sende os direkte Hjælp, eller at vor Fjende, mulig paa-

virket af forandrede politiske Forhold, opgiver Kampen mod os for at vende sig andtsteds hen. Ved denne Undersøgelse vil man da tillige blive ledet ind paa Betragtninger over, hvilke Forandringer der ville være at foretage med Hærens Ordningen, for at den bedre skal kunne løse de den i Krigstid stillede Opgaver.

Det vil let ses, at der er 3 Hovedmomenter i Forsvaret, som hvert for sig stiller sine Fordringer til Hærens Ordning; disse ere: 1) Mobiliseringen og Koncentreringen, der maa kunne ske med stor Hurtighed, i Løbet af saa Dage, idet man maa være forberedt paa, at Angrebet, naar det kommer, kommer pludselig og søges gennemført med stor Kraft; 2) Operationerne i aaben Mark, som navnlig ville gaa ud paa at forhindre en Landgang, og 3) Forsvaret af Hovedstaden og øvrige Replipunkter i ved Feltforstådsninger forstærkede Stillinger, naar Kampen i aaben Mark har maattet opgives.

Hvad det første Punkt angaar, Mobiliseringen og Koncentreringen, da er der ved den nuværende Ordning i Forbindelse med Jernbanevesenets og Telegrafvesenets almindelige Udvikling her i Landet gjort meget, for at den kan foregaa hurtigt og regelmæssigt. De fleste Afdelinger garnisonere i eller i Nærheden af deres Udskrivningskreds; Indkaldelserne ere forberedte saaledes, at de kunne ske med meget kort Varjel; Afdelingerne have i deres Magasiner Alt, hvad der behøves i det Mindste til den første Forsyning med Vaaben, Beklædningsgjenstande m. m.; Alt, som angaar Transporten af Tropper, Materiel, Heste o. s. v. baade over Søen og tillands er forberedt og tilbids prøvet, saa at man kan vente, at Mobiliseringen og Koncentreringen vil kunne foregaa med forholdsvis ringe Friktion. Da Hæren imidlertid, som tidligere udviklet, sandsynligst vil gaa Sjælland som Koncentrationspunkt, vilde det være hensigtsmæssigt, at Hærloven i Stedet for en Bestemmelse om, at Garniseringsforholdene fastsættes ved Lov, indeholdt en Bemyndigelse for Krigsbestyrelsen til, naar Omstændighederne skulde gjøre det ønskeligt, under truende Forhold midlertidig at forandre de nuværende Garniseringsforhold. En Mangel, som ogsaa strax vil vise sig ved Mobiliseringen, er Mangelen paa Heste baade ved Artilleriet og ved Rytteriet. Artilleriet har saaledes til 12 Feltbatterier ikke engang 600 Heste, et Tal, som maa fordobles, naar Feltartilleriet blot nogenlunde skal kunne følge Hærens Bevægelser strax efter Mobiliseringen. Loven om Tilveiebringelsen af Heste i Krigstid bemyndiger vel til at tage Heste, hvor de findes, men dels vil der altid medgaa nogen Tid, inden de bringes til Stede, og dels er det nødvendigt til umiddelbar Anvendelse i 1ste Linie ved Kanonlinien at have nogenlunde tilkødne Heste, som ere mere eller mindre vante